

[Holstein.]

forrykket. For hvis vi regner med en Omvurdering af Guld kronen efter Prisniveauet, er Forholdet i Virkeligheden det, at vi i disse Aar fra 1922—23 til 1926—27 har anvendt betydelig ringere Beløb til Marinen end i Aarene fra 1909—10 til 1914; men det er sket med Autoriteternes Samtykke.

Naar Forholdet er saaledes, baade for Hærens og Marinens Vedkommende, forekommer det mig at være velbegrundet, at ansvarlige Politikere i Rigsdagen ikke længere tager den militære Sagkundskab, hverken for Hærens eller Flaadens Vedkommende, alt for højtideligt. Det er i Virkeligheden de ansvarlige Politikere, som først og fremmest har Ansvaret, Regeringen og Rigsdagen; det er dem, som har Ansvaret for vor Forsvarsordning; det er os, der skal afgøre, hvad den strategisk-politiske Situation og hvad de udenrigspolitiske Forhold byder med Hensyn til de Krav, der bør stilles til Hær og Flaade. Og naar vi har den Afgørelse, er det vor Sag at faa de sagkyndige Responsa til Vejledning og Oplysning fra Marine- og Hærautoriteternes Side; men det er selvfølgelig ogsaa vor Sag at sigte, hvorvidt disse Udtalelser virkelig kan antages at være stemmende med den tekniske Udvikling, baade paa Hærvæsenets og paa Marinevæsenets Omraade i de Lande, som er de toneangivende paa disse Felter.

Det er Politikerne, der har Ansvaret; og jeg synes, at Regeringen og Rigsdagen gør en daarlig Gerning ved, hver Gang vi har Forsvarsreformer til Forhandling, at ville skyde sig ind under den militære Sagkundskab og ved at ville gøre det paa den Maade, som det Gang paa Gang har været Tilfældet, naar man ved, i hvilken Grad Sagkundskaben er politisk demoraliseret og efter min Formening ikke teknisk set paa Højde med Forholdenes Krav.

Den højtærede Forsvarsminister har jo til Begrundelse af dette Forslag, om jeg saa maa sige: til udenrigspolitisk-strategisk Begrundelse af det Forslag, han her har lagt paa Tingets Bord, indskrænket sig til nogle ganske faa Bemærkninger, nemlig udenrigspolitiske Bemærkninger, som gaar ud paa dette, at de udenrigspolitiske Forhold er omtrent de samme, som de var i 1922, hverken stort bedre eller stort værre; og med Hensyn til Rigets Forsvars Opgaver, som det jo altsaa efter min Formening er Regerings og Rigsdags Sag at bestemme, fremsætter han følgende frejdige, lystseende Udtalelser:

„Det er et Forslag med beskedne Rammer, og de Opgaver, der her kan løses, er begrænsede. Men jeg vil bestemt hævde, at det ikke er selvgivende.“

Og saa motiverer han, hvorfor det ikke er selvgivende, idet han siger:

„Det repræsenterer en Indsats til at hindre, at Landet ligger hen som et værgeløst Bytte for dristige Eventyrere i Ufredstider, og det manifesterer, at Danmark vil sætte sig til Modværge, naar brutale Bander, som i et andet nordisk Land for faa Aar siden, søger at trampe al Kultur og Civilisation ned.“

Det er den forsvarsvenlige Venstre-Forsvarsministers strategisk-politiske Begrundelse for det, han kalder Rigets Forsvar . . . (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Fortsæt et Par Linier!) . . . Ja, det skal jeg gerne; men de Ord staar der jo alligevel. Men jeg skal gerne fortsætte; det er ikke min Hensigt at være tendentiøs; det var kun for at spare Tinget for længere Citater end højest nødvendigt. Men med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg fortsætte:

„Og saa er det klart, at under hele denne Ordning maa man, baade hvad Hæren og Flaaden angaar, under vanskelige Forhold, som vi havde under den radikale Regering, være paa Vagt ved vore Kyster og vore Grænser og i det hele taget søge at løse de Opgaver, som vort Militærvæsen her i Danmark nu en Gang har at løse.“

Jeg ved ikke, om jeg skal fortsætte, eller om dette er tilstrækkeligt. (*Forsvarsministeren* [Brorsen]: Nej, det er ikke nødvendigt!)

Til det første Punkt vil jeg gerne sige, at det er ganske hen i Vejret at begrunde Danmarks Forsvarsordning med en Henvisning til, at vi skal kunne sætte os til Modværge, naar brutale Bander, som i sin Tid i Finland bolschevikkiske Bander, vil nedtrampe Kultur og Civilisation. Noget saadant kommer efter alle Solemærker slet ikke til at foreligge. Hvis vi faar krigerske Konflikter i Østersøen igen, saa vil Danmark for Landhærens Vedkommende komme til at staa overfor veldisciplinerede, patriotiske, revanchelystne og velførte Tropper; det kan den højtærede Forsvarsminister være evig forvisset om.

Dernæst nævner den højtærede Forsvarsminister som det andet Formaal, at vi skal være parate til at være paa Vagt ved vore Kyster og ved vore Grænser, i det hele taget søge at løse de Opgaver,